

ΕΤΟΣ 63ο

26 Ἀπριλίου 2015

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 17 (3230)

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΗΥΞΑΝΕ

Ἕνα πρόβλημα ἀπὸ τῆ ζωῆ τῆς πρώτης Ἐκκλησίας ἔρχεται ν' ἀναδείξει ἡ σημερινή ἀποστολική περικοπή. Καί τό κάνει μέ τρόπο εὐθύ καί ἀντικειμενικό, χωρίς νά ὠραιοποιεῖ ἢ «στρογγυλεῖ» τήν κατάσταση, παρουσιάζοντας τήν ἀνθρώπινη ἀστοχία σέ ὄλο της τό μεγαλεῖο. Καί τό κάνει ὄχι γιά νά κρίνει αὐστηρά, οὔτε γιά νά ἀποδώσει εὐθύνες. Καταγράφει τό περιστατικό γιά νά καταφανεῖ μέσα ἀπὸ τήν πνευματική ἀντίδραση τῶν Ἀποστόλων ἀκόμη μιά φορά πῶς τελικά, ὅ,τι καί νά γίνεται, ὁ Χριστός κατευθύνει τήν Ἐκκλησία του, ὥστε νά διασφαλίζεται ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπινου γένους καί τό δικαίωμά του στή θέωση καί τόν ἀγιασμό.

Τό πρόβλημα

Σχεδόν ζωῆ κοινοκτημοσύνης εἶχε ἐπιτευχθεῖ στήν πρώτη Ἐκκλησία. Αὐτό ὄμως, πού καταγράφει ὁ Λουκάς ὅτι «ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά» (Πράξ. 4,32), τό ζήτησε ὁ ἀντίδικος διάβολος καί τό πολέμησε. Στηριζόμενος στήν τάση τῶν ἀνθρώπων νά προκρίνουν τοὺς κοντινότερους τους ἀκόμη καί μεταξύ ἀδελφῶν, προκάλεσε διαίρεση. Διατυπώθηκε τό εὐήλογο παράπονο ὅτι οἱ χῆρες τῶν «ἐλληνιστῶν», δηλαδή τῶν χριστιανῶν πού μιλοῦσαν ἐλληνικά, καί οἱ ὁποῖοι προέρχονταν ἀπὸ Ἰουδαίους πού κατοικοῦσαν ἐκτός Παλαιστίνης, ἀδικοῦνταν στή διανομή τοῦ καθημερινοῦ συσσιτίου, ἔναντι τῶν «Ἑβραίων», τῶν χριστιανῶν πού μιλοῦσαν ἀραμαϊκά, οἱ ὁποῖοι κι αὐτοί προηγουμένως Ἰουδαῖοι ἦταν, ἀλλήλα κατοικοῦσαν στήν Ἱερουσαλήμ καί τίς γύρω περιοχές. Τό πρόβλημα ἀναφέρεται στοὺς Ἀποστόλους, οἱ ὁποῖοι διαπιστώνοντας τή διαίρεση, σπεύδουν νά δώσουν τή λύση. Θέτουν ὄμως, κριτήρια γιά τή λύση τοῦ προβλήματος, τά ὁποῖα ἐκ πρώτης ὄψεως δέν φαίνεται νά ἔχουν σχέση μέ τή διένεξη.

Τά κριτήρια ἐνεργείας

Γιά νά ἐνεργήσουν οἱ Ἀπόστολοι διασφαλίζουν πρῶτα ὅτι δέν θά θιγεῖ τό

Μετάφραση τῆς ἀποστολικῆς περικοπῆς

Κατά τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, ὅταν οἱ μαθηταὶ ἐπληθύνοντο, ἄρχισαν παράπονα τῶν Ἑλληνιστῶν κατὰ τῶν Ἑβραίων, διότι παρημελοῦντο αἱ κῆραι τῶν κατὰ τὴν καθημερινὴν διανομὴν. Τότε οἱ δώδεκα προσκάλεσαν ὅλον τὸ σῶμα τῶν μαθητῶν καὶ εἶπαν, «Δέν εἶναι σωστό νὰ ἀφήσωμεν ἑμεῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ὑπηρετοῦμε σέ τραπέζια. Ἀναζητήσατε λοιπόν, ἀδελφοί, ἑπτὰ ἄνδρας μεταξύ σας πού νὰ χαίρουν καλῆς φήμης, πλήρεις ἀπὸ Ἅγιον Πνεῦμα καὶ σοφίαν, τοὺς ὁποίους θὰ τοποθετήσωμεν εἰς τὸ ἔργον αὐτό, ἑμεῖς δέ θὰ ἀφοσιωθοῦμε εἰς τὴν προσευχὴν καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ λόγου». Αὐτὰ πού εἶπαν, ἄρσαν σ' ὅλους καὶ ἐδιάλεξαν τὸν Στέφανον, ἄνδρα γεμᾶτον πίστιν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, καὶ τὸν Φίλιππον, τὸν Πρόχορον, τὸν Νικάνορα, τὸν Τίμωνα, τὸν Παρμενᾶν καὶ τὸν Νικόλαον, ὁ ὁποῖος ἦτο προσήλυτος ἀπὸ τὴν Ἀντιόχειαν. Αὐτοὺς ἔφεραν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων οἱ ὁποῖοι προσευχήθηκαν καὶ ἔθεσαν ἐπάνω τοὺς τὰ χέρια. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ διεδίδετο, ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ νῦξανε πάρα πολὺ καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς ὑπήκουαν εἰς τὴν πίστιν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθην. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κοσιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ἔργο γιὰ τὸ ὁποῖο κυρίως ἐκλήθησαν ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Κύριο. «Οὐκ ἄρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις». Δέν ὑποτιμοῦν τὴν διακονίαν τῶν τραπεζῶν, ἡ ὁποία διαχρονικὰ στὴν Ἐκκλησίαν ἔχει τὴν ἐξέχουσα θέσιν τοῦ βασικότερου ἔργου εὐποιίας, καθὼς ἐξυπηρετεῖ καὶ τὴν διάθεσιν τῶν χριστιανῶν κατόχων τοῦ πλοῦτου νὰ τὸν διαθέσουν γιὰ τὸ κοινὸ καλὸ, ἀλλὰ καὶ τίς βιοτικές ἀνάγκες τῶν πτωχοτέρων καλύπτει, ἔτσι ὥστε νὰ ὀλοκληρῶνεται ἡ ἐντολὴ τῆς ἀγάπης. Ἀπλῶς ἀναδεικνύουν τὸν σκοπὸ ὑπάρξεως τῆς Ἐκκλησίας στὸν κόσμον. Ὑπάρχει γιὰ νὰ κηρύττει τὸν λόγον τῆς ἀληθείας καὶ νὰ ὑπουργεῖ τὰ σωστικὰ μυστήρια.

Τὸ δεύτερο πού θέτουν, εἶναι ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία νὰ ἐπιλέξει ὅσους θὰ ἀναλάβουν τὴν ἰδιαίτην αὐτὴ ἐκκλησιαστικὴ διακονία μέ προσοχή. «Ἐπισκέψασθε, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρομένους ἑπτὰ» ἴλενε, γιὰ νὰ τονίσουν ὅτι οἱ ἴδιοι οἱ συγκροτοῦντες τὴν Ἐκκλησίαν θὰ ἐπιλέξουν, ὄχι ἐκλέγοντας ἐπιπόλαια καὶ πρόχειρα, ἀλλὰ κατόπιν «ἐπισκέψεως», δηλαδὴ κατόπιν ἐξετάσεως, φροντίδας καὶ προσοχῆς. Δέν προξενοῦν μιὰ ἀριθμητικὴ ἐκλογὴ, ἀλλὰ μιὰ ποιοτικὴ ἐπιλογὴ! Γι' αὐτὸ καὶ προκαλοῦν τὴν αὐστηρὴν προεξέταση καὶ προσοχὴν πρὶν τὴν ἀνάδειξιν.

Τὸ τρίτο πού ἀπαιτοῦν εἶναι ὅποιοι ἐπιλεγοῦν νὰ εἶναι «πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου καὶ σοφίας». Ἀπαιτοῦν καὶ διοικητικὰ καὶ καθαγιαστικὰ χαρίσματα, δηλαδὴ καὶ ἰκανότητες καλλιεργημένους κατ' ἄνθρωπον καὶ δωρεὰς τοῦ Θεοῦ. Καὶ τεχνονομία καὶ ἠθικὴς ἀρχές. Καὶ ἰκανότητα καὶ ἀγιότητα!

Τέλος, διαβεβαιώνουν ότι οι ίδιοι οι Ἀπόστολοι θά ἐπικυρώσουν τήν ἐκλογή καί θά ἐγκαταστήσουν ὅποιους τούς ὑποδείξουν μέ τά παραπάνω κριτήρια, στή διακονία τῆς Ἐκκλησίας. Καί τό κάνουν αὐτό γιά νά φανεῖ ὅτι στήν Ἐκκλησία «οὐκ ἑαυτῶ τις λαμβάνει τήν τιμήν, ἀλλήλα καθούμενος ὑπό τοῦ Θεοῦ» (Ἐβρ. 5,4). Κανείς στήν Ἐκκλησία δέν μπορεῖ νά διεκδικήσει καί νά λάβει μόνος του τήν τιμή τῆς ὁποιασδήποτε διακονίας, ἀκόμη καί ἄν ἀναπτύσσονται ποικιλότητες πιέσεις πρὸς τοῦτο. Οἱ Ἀπόστολοι καί οἱ διάδοχοί τους, ἔχουν τόν τελικό λόγον, καθὼς ἔχουν ἀναλάβει τό βάρος τῆς οὐσιαστικῆς εὐθύνης ἐνώπιον Θεοῦ καί ἀνθρώπων.

Τό ἀποτέλεσμα

Τί συμβαίνει τελικά ὅταν ὁ λαός ἀκούει τούς Ἀποστόλους καί ἐνεργεῖ σύμφωνα μέ τίς ὑποδείξεις τους; Εἶναι ἐντυπωσιακό ὅτι ὅταν τελειώνουν ὅλα καί ἀναδεικνύονται οἱ ἐπτά Διάκονοι, πουθενά δέν γίνεται πλέον λόγος γιά τό πρόβλημα πού ὀδήγησε στήν ἀνάδειξή τους. Τό ἴδιο τό κείμενο τῶν Πράξεων δέν ἀναφέρει πουθενά ὅτι λήθηκε τό πρόβλημα τῆς δίκαιης διαχειρίσεως τῶν συσσιτίων καί τῆς ἰσότητος σέ ὄλους προνοιακῆς προσφορᾶς τῆς Ἐκκλησίας. Ἀντίθετα, ὡς ἀποτέλεσμα τοῦ ὅλου προβλήματος καί τῆς κατά Θεόν λύσεως του ἀναφέρει: «Καί ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ νύξανε καί ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμός τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλήμ σφόδρα». Ἡ Ἐκκλησία δυναμωνόταν κάθε ἡμέρα μέ τήν ἔνταξή τους σέ αὐτή πολλῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι πίστευαν καί βαπτίζονταν. Ὅχι γιατί οἱ Ἀπόστολοι ἀπαλλοτρημένοι ἀπό βιοτικές μέριμνες καί φροντίδες εἶχαν δοθεῖ ὀλοκληρωτικά στήν ἀποστολή τους. Οὔτε γιατί καί οἱ ἐπτά Διάκονοι κήρυτταν καί μέ τόν λόγον καί μέ τή διακονία τους. Ἀλλὰ γιατί ὅλα ἔγιναν κατά Θεόν κι ἐπομένως ἡ εὐλογία του ὡς κυρίαρχη, ἐπέφερε ὄχι μόνο τή λύση τῶν προβλημάτων, ἀλλήλα καί τήν εὐδωσση τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀδελφοί μου, ὅλοι ἔχουμε προβλήματα. Καί ὅλοι προσπαθοῦμε μέ διάφορους τρόπους καί μέσα νά τά ἀντιμετωπίσουμε. Οἱ παλαιότεροι, πρὶν τήν κάθε ἐνέργειά τους ἔλεγαν, «πρῶτα ὁ Θεός»! Ὅχι μᾶθουμε στήν κάθε μας ἐνέργεια νά προτάσσουμε τό θέλημά του, ὥστε νά κυριαρχεῖ ἡ εὐλογία του στή ζωή μας.

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

26 Ἀπριλίου 2015: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Τῶν ἁγίων μυροφόρων γυναικῶν, ἐπὶ δὲ Ἰωσήφ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας καί τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου». Βασιλέως ἐπισκόπου Ἀμασειᾶς ἱερομάρτ. († 32),

Γλαφύρας καί Ἰούστας ὁσίων († 322).

Ἦχος: β' – Ἐωθινόν: Δ' – Ἀπόστολος: Πράξ. στίχ. 1 - 7 – Εὐαγγέλιον: Μρ. ιε' 43 - ιστ' 8.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 3 Μαΐου, τοῦ Παραλύτου.

Ἀπόστολος: Πράξ. θ' 32 - 42 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ε' 1 - 15.

**ΥΠΟΔΟΧΗ ΙΕΡΟΥ ΣΚΗΝΩΜΑΤΟΣ
ΑΓΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ 10 ΜΑΪΟΥ 2015**

Μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ, τήν Κυριακή 10 Μαΐου 2015, ὥρα 6 τὸ ἀπόγευμα, στό ἱερό Προσκύνημα τῆς Ἁγίας Βαρβάρας ὁμωνύμου Δήμου Ἀττικῆς, θά ὑποδεχοῦμε μέ τιμὴ καὶ ἐκκλησιαστικὴ λαμπρότητα, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερωνύμου Β΄, τὸ ἱερό Σκηνῶμα τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας, τὸ ὁποῖο φυλάσσεται στήν ἱστορικὴ πόλη τῆς Βενετίας καὶ θά παραμείνει στό ἱερό Προσκύνημα τῆς Ἁγίας Βαρβάρας τοῦ ὁμωνύμου Δήμου Ἀττικῆς ἀπὸ τὶς 10 ἕως τὶς 24 Μαΐου 2015.

Τὸ ἱερό λείψανο τῆς Ἁγίας Βαρβάρας ἔφθασε στή Βενετία τὸ ἔτος 1003, τήν περίοδο ἐξουσίας τοῦ Δόγη Πέτρου Β΄ Orseolo, ἐπὶ αὐτοκράτορος Βασιλείου Β΄.

Οἱ Ἐνορίες, ἀπὸ τήν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικὸ, καὶ οἱ προσκυνητές πού ἐπιθυμοῦν νὰ ἐπισκεφθοῦν ὁργανωμένα τὸ ἱερό Προσκύνημα κατὰ τὶς ἡμέρες ἐκεῖνες (ἀπὸ 10 ἕως 24 Μαΐου 2015), δύνανται νὰ ἐπικοινωνοῦν μαζί μας τηλεφωνικὰ ἢ μέσω e-mail προκειμένου νὰ τοὺς ὑποδεχοῦμε, νὰ τοὺς ξεναγήσουμε καὶ νὰ τοὺς προσφέρουμε τὸ παραδοσιακὸ κέρασμα.

 Τηλ. +30-210-7272.305, e-mail: internet@apostoliki-diakonia.gr

Παρακολουθήστε τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὁμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
